

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 11/10/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1034

“PHẢI CHÂN THẬT THAY ĐỔI, PHẢI CHÂN THẬT LÀM”

Phật pháp trọng ở thực chất chứ không chú trọng ở hình thức. Hình thức bên ngoài không giúp ích cho sự tu hành của chúng ta. Hình thức bên ngoài chỉ là để chúng ta tiếp độ chúng sanh sơ cơ. Chúng ta tùy duyên để hóa độ chúng sanh sơ cơ. Nếu chúng ta dính mắc vào duyên thì chúng ta đã phan duyên rồi! Chúng ta thật thay đổi từ trong nội tâm thì cảnh giới của chúng ta sẽ được nâng cao. Khi cảnh giới nội tâm được nâng cao thì chúng ta dễ dàng hàng phục, loại bỏ được các tập khí, phiền não. Tập khí, phiền não của chúng ta giống như cỏ dại, chúng ta muốn loại bỏ cỏ dại thì chúng ta phải nhổ tận gốc. Nếu còn sót lại một mầm cỏ dại thì chỉ vài tháng sau chúng sẽ mọc tràn lan khắp nơi.

Chúng ta tu hành nhiều năm, chúng ta tưởng rằng mình đã có công phu cao, vững chãi nhưng chỉ cần chúng ta dính mắc vào một trong năm thứ “*Tài, sắc, danh, thực, thù*” thì tất cả những năm tháng tu hành của chúng ta sẽ uổng phí! Chúng ta phải kiểm soát mình từng giờ, từng phút, từng giây. Hòa Thượng nói: “*Người giác ngộ là người thường phản tỉnh*”. Người nhận ra lỗi và mau chóng sửa lỗi thì đó là người giác ngộ. Người mê muội là người không thường phản tỉnh hoặc họ biết mình có lỗi nhưng họ bỏ qua lỗi của mình.

Một số người lay Phật, niệm Phật nhiều nhưng họ vẫn chìm đắm trong “*Tự tư tự lợi*”, “*Danh vọng lợi dưỡng*”. Họ không thật làm, không thật thay đổi. Hòa Thượng nói: “**Phật Bồ Tát ngày ngày thay đổi, ngày ngày thật làm!**”. Chúng ta học Phật, chúng ta học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải thực tiễn những điều đã học ngay trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta tổ chức những pháp hội lớn hay chúng ta niệm Phật, lay Phật nhiều thì đó cũng chỉ là phương pháp hỗ trợ. Chúng ta phải chân thật chuyển đổi từ trong nội tâm.

Người càng chú trọng hình thức bên ngoài thì người đó càng mê muội. Phật đã dạy chúng ta: **“Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng. Nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn, bào ảnh”**. Tất cả mọi thứ đều là giả không có thứ gì là thật. Chúng ta dính mắc, chấp vào hình tướng thì những thứ này lại càng là những thứ giả. Trong Kinh Phật lấy thí dụ, chúng ta đang ở trong cõi Ta Bà, chúng ta đang ở trong cõi mộng mà chúng ta lại mộng. Điều này giống như, khi chúng ta đi ngủ, chúng ta lại nằm mơ thấy mình đang nằm mộng. Đó chính là mộng ở trong mộng. Thân này cũng là giả không có gì là thật.

Trưa thứ Bảy, tôi vào Hà Tĩnh thăm một bà cụ. Khi tôi đến, cụ nhờ con cháu đỡ dậy để nghe tôi nói chuyện. Cụ đã rất yếu nên tôi dặn mọi người thay quần áo mới cho cụ, con cháu giữ tâm bình lặng luân phiên niệm Phật cho cụ. Tôi khai thị, dặn cụ buông bỏ tất cả, giữ tâm bình thản để ra đi. Tối hôm qua, cụ đã ra đi một cách nhẹ nhàng. Bây giờ mọi người đang hộ niệm cho cụ. Cụ đã định đi từ mấy ngày trước nhưng tôi dặn cụ, chúng ta đang tổ chức đại lễ tri ân, mọi người đều rất bận nên sẽ không có người hộ niệm cho cụ. Cụ ra đi một cách tự tại, mình miễn đến hơi thở cuối cùng đây cũng là một sự khai thị cho chúng ta!

Chúng ta đang ở trong cõi mộng, nếu chúng ta tiếp tục mộng nữa thì chúng ta thật đáng thương! **“Tài, sắc, danh, thực, thù”** không phải là thật nhưng mọi người quá dính mắc vào đó. Nếu chúng ta tổ chức những buổi lễ tri ân mà chúng ta đắm chấp vào đó thì chúng ta không làm nữa sẽ tốt hơn. Chúng ta phải kiên định với mục tiêu của mình, chúng ta giữ tâm thanh tịnh niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Chúng ta làm việc vì chúng sanh đó là chúng ta từ bi xuất phương tiện. Chúng ta làm việc vì chúng sanh với tâm thái: **“Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức”**. Suốt cuộc đời, Hoà Thượng nghiêm túc tu hành, tận lực vì chúng sanh nhưng Ngài cũng không thể thị hiện tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi như Hòa Thượng Hải Hiền. Nếu chúng ta không cẩn trọng trong tu hành thì chúng ta sẽ đọa lạc. Các Tổ Sư Đại Đức một đời hy sinh phụng hiến, các Ngài sẵn sàng hi sinh phẩm vị của mình vì chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Một số người kiên cố, chấp trước họ luôn cho rằng mình đúng. Họ làm sai nhưng họ thừa nhận mà họ đẩy trách nhiệm cho người khác. Họ vô cùng đáng thương! Loại người này trên Phật Kinh gọi là người đã đoạn mất thiện căn. Phật có đến cũng không cứu được hạng người này. Loại người này quả báo đời sau là không có lỗ tai. Họ sẽ không còn nghe được thiện pháp”**.

Khi tôi đến thăm, người cụ đã rất khô gầy nhưng cụ vẫn nghe rõ những lời tôi nói. Đó chính là cụ có thiện căn, phước lành. Cụ tỉnh táo đến hơi thở sau cùng, ra đi trong tiếng niệm Phật. Cuộc đời bà không dính mắc vào danh lợi, tài sắc. Chúng ta sống trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên chúng ta phiền não. Nhiều người chưa mất nhưng mất đã mờ, tai đã điếc, tinh thần không còn tỉnh táo. Những người như vậy sẽ rất khó được sinh về cõi lành. Chúng ta tu hành thì chúng ta cũng chỉ cần được minh tường đến lúc sau cùng! Đây chính là tu hành có công phu. Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: **“Người mơ mơ hồ hồ thì sẽ đi về thế giới mơ mơ hồ hồ. Người minh minh bạch bạch thì nhất định đi về thế giới minh minh bạch bạch”**.

Hòa Thượng nói: **“Tu hành chính là cải đổi. Người xưa nói: “Làm người không có ai là không có lỗi. Người có lỗi mà biết sửa thì còn gì tốt hơn!”**. Không phải chúng ta đi lừa gạt, mưu hại người khác thì mới là chúng ta mắc lỗi. Chúng ta khởi tâm động niệm bất thiện làm mất đi tâm thanh tịnh thì đó cũng là chúng ta đã mắc lỗi. Những điều cố chấp nhỏ trong tâm chúng ta cũng sẽ chướng ngại chúng ta trên đường đạo.

Hòa Thượng nói: **“Người biết lỗi lầm của chính mình, chân thật sửa đổi thì người đó là người có thiện căn. Người học Phật điều then chốt là phải buông xả”**. Trong **“Kinh A Di Đà”** nói: **“Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia!”**. Người có đầy đủ thiện căn, phước đức, nhân duyên thì họ sẽ về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta phải buông xả tài, sắc, danh, thực, thù. Có một lần Hòa Thượng đến giảng ở một khách sạn 5 sao do ông Lý Kim Hữu làm chủ. Ông Lý Kim Hữu tài trợ chi phí để các Phật tử đến nghe pháp được ở khách sạn miễn phí. Hòa Thượng đi Ca-nô ra đảo để ăn sáng, bữa sáng là những món ăn rất sang trọng. Hòa Thượng chỉ đến đó một lần duy nhất, Ngài không bị dính mắc vào những cảm dỗ thường tình.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải buông xả “Tự tư tự lợi”, “Danh vọng lợi dưỡng”, hưởng thụ “Năm dục sáu trần”. Chúng ta tận tâm tận lực phục vụ chúng sanh không phân biệt màu da, tôn giáo. Mỗi chúng ta nghiệp chướng đều rất nặng. Chúng ta muốn tiêu trừ nghiệp chướng thì chúng ta phải buông xả, không còn dính mắc, chấp trước”**. Thích Ca Mâu Ni Phật đã thị hiện sự buông xả cho chúng ta. Ngài đã buông xả cung vàng, điện ngọc để chọn đời sống ba y một bát, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chỉ cần buông xả thì nghiệp chướng của chúng ta liền tiêu trừ. Chúng ta không buông bỏ thì nghiệp chướng của chúng ta vĩnh viễn không thể**

tiêu trừ mà nghiệp chướng của chúng ta sẽ ngày ngày thêm lớn". Bà cụ ở Hà Tĩnh tự tại ra đi vì bà không có ý niệm "*Tự tư tự lợi*", hưởng thụ "*Năm dục sáu trần*", "*Tham sân si mạn*". Bà sống trong một cái chòi nhỏ, cuộc sống rất đơn giản.

Hôm qua, tôi và Thầy Phương đến chia sẻ cho các em sinh viên người dân tộc. Sau khi nghe chúng tôi giảng thì các em đã hoàn toàn thay đổi. Các Thầy Cô của các em nói, chưa bao giờ hội trường im lặng lắng nghe đến vậy. Các em thay đổi định hướng, tư duy thì cuộc đời các em sẽ thay đổi. Trước đây, chưa có ai dạy các em nhưng khi có người dạy thì các em đã hoàn toàn ngộ ra. Chúng tôi cúi tri ân các Thầy Cô 90 độ. Các em cũng làm theo, cúi tri ân chúng tôi rất nghiêm túc. Tôi nói với các em, cây lúa hạt càng nhiều hạt thì càng cúi mình khiêm tốn. Chúng ta phải buông bỏ triệt để tập khí, thay đổi triệt để tập khí của mình. Chúng ta nhận được 1 đồng thì chúng ta cho đi 2 đồng. Đây là phương pháp giúp chúng ta đối trị tâm tham.

Hòa Thượng nói: "***Chúng ta không biết lỗi lầm của chính mình đó là chúng ta đang mê. Nếu mỗi ngày chúng ta đều nhận ra lỗi lầm và sửa đổi chúng thì chúng ta đang dần dần giác ngộ. Tu hành chính là chúng ta nhận ra được lỗi lầm và ngày ngày thay đổi. Đã là con người thì không ai tránh khỏi mắc lỗi lầm. Bồ Tát Đẳng Giác vẫn còn nhất phẩm vô minh chưa phá vậy thì họ vẫn còn lỗi lầm. Đến Bồ Tát Đẳng Giác vẫn còn đang sửa đổi lỗi lầm, huống hồ là chúng ta!***".

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!